

Пожежа

Сергій Пилипенко

В однім селі...
В небіжчика Кіндрата
Удень зненацька зайнялася хата.
Сиділи вдома і старі, і діти —
Було велике свято —
Тому й гасити Було б кому.
Але...
Та краще вже почну
Без лайки
Свою казати байку.
"Ой лишенько!
Пожежа!
Пробі!" —
Кричить сусід Методій
і рятувати
Біжить своїх волів
В повітку стрімголів.
Московка Катерина
Чимдуж до скрині,
Щоб витягти із хати
Жіноче шмаття.
Старий Прокоп
Кожуха — хоп
Та на городи,
Щоб зберегти від шкоди.
Мала Маруся
Жене скоріше гуси.
Галина, її мати,
Всі бебехи із хати
Крізь вікна викидає.
Сусід Мусій
Щосили поспішає,
Щоб вулик свій
З садка кудись тягнуть,
Бо бджоли пропадуть.
І всі кричать і репетують,
На гвалт щосили галасують:

"Рятуйте,
Пробі,
Добрі люди!
Ой, Боже ж мій!
Ой, що ж то буде?"
А що було?
Згоріло все село...

Тепер немає хати
Не тільки у Кіндрата —
Ще й у Мусія, Катерини,
У Методія, Горпини,
У Прокопа і Галини,
Та й сусіди їхні бідні
Всі зазнали, що то — злидні,
Сльози ллють і долю лають,
А хто винний — не вгадають.